

بیانیہی برائے - ۱۳ رجب

(متن - ترجمہ)

احمد الحسن

•www.almahdyoon.org•

بیانیهی براءت - ۱۳ رجب

بسم الله الرحمن الرحيم

(ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ * بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ * كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحْنِمْنا هَٰؤُلَاءِ * عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاْفِرُونَ هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ * أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهاً وَاحِداً إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ * وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ * مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلائَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا إِخْتِلَاقٌ * أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ * أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ * أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ * جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ * كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ * وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ * إِنَّ كُلًّا إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ * وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِمَّا نَزَّلَ مِنْ فَوْقٍ * وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ * اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَبُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ * إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَّ بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ * وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ * وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلَ الْخِطَابَ) (ص: 1-20)

(ص سوگند به قرآن پر اندرز * آری آنان که کفر ورزیدند در سرکشی و ستیزه‌اند * چه بسیار نسل‌ها که پیش از ایشان هلاک کردیم که [ما را] به فریاد خواندند و [لی] دیگر مجال گریز نبود * و از این‌که هشدار دهنده‌ای از خودشان برایشان آمده در شکفتند و کافران می‌گویند این ساحری شیاد است * آیا خدایان [متعدد] را خدای واحدی قرار داده این واقعاً چیز عجیبی است * و بزرگان‌شان روان شدند [و گفتند] بروید و بر خدایان خود ایستادگی نمایید که این امر قطعاً هدف [ما]ست * [از طرفی] این [مطلب] را در آیین اخیر [عیسوی هم] نشنیده‌ایم، این [ادعاء] جز دروغ بافی نیست * آیا از میان ما قرآن بر او نازل شده است، [نه] بلکه آنان در باره قرآن من دو دلدند، [نه] بلکه هنوز عذاب [مرا] نچشیده‌اند * آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار ارجمند بسیار بخشنده تو نزد ایشان است * آیا فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن ایشان است، [اگر چنین است] پس [با چنگ زدن] در آن اسباب به بالا روند * این سپاهک دسته‌های دشمن در آن‌جا در هم شکستنی‌اند * پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب [عمارت و] خرگاه‌ها تکذیب کردند * و ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه آنها دسته‌های مخالف بودند * هیچ کدام نبودند که پیامبران را تکذیب نکنند، پس عقوبت سزاوار آمد * و اینان جز یک فریاد را انتظار نمی‌برند که هیچ [مجال] سر خاراندنی در آن نیست * و گفتند پروردگارا پیش از روز حساب بهره ما را [از عذاب] به شتاب به ما بده * بر آنچه می‌گویند صبر کن و داوود بنده ما را که دارای امکانات بود به یاد آور آری او بسیار بازگشت‌کننده بود * ما کوه‌ها را با او مُسَخَّر ساختیم، [که] شامگاهان و بامدادان خداوند را نیایش می‌کردند * و پرنندگان را از هر سو [بر او] گرد [آوردیم] همگی [به نوای دلنوازش] به سوی او بازگشت‌کننده بودند * و پادشاهیش را استوار کردیم و او را حکمت و کلام فیصله دهنده عطاء کردیم).

والحمد لله على نعمائه وعظيم بلائه .

حمد و سپاس خدا بر نعمتهایش، و بزرگی بلایش.

لقد أسفر الصبح لذي عينين ، وظهر أمر قائم آل محمد (ع) كالشمس في رابعة النهار لا لبس فيه لكل طالب حق ، وجاءكم يا علماء الشيعة من تعرفونه كما تعرفون أبناءكم ولا يخفى عليكم أمره ، بالروايات الصحيحة عن الصادقين (ع) فهل تنكرون على علماء اليهود والنصارى (لعنهم الله) انهم لم يتبعوا محمد (ص) لأنه ذكر في كتبهم باسمه وصفته وأنه يخرج من فاران وتحتجون عليهم بذلك ، أذن فأرجعوا إلى كتبكم وحاسبوا أنفسكم .

همانا برای کسی که دو دیده‌اش بیناست، بامداد روشن و هویداست، و امر قائم آل محمد (ع) همانند خورشید در سینه‌ی آسمان آشکار گشته، برای حق طلب هیچ امر پوشیده‌ای در آن وجود ندارد. ای علمای شیعه، امروز کسی به سوی شما آمده است که او را می‌شناسید همان‌گونه که پسران خود را می‌شناسید و امر او با روایات صحیح آل محمد (ع) بر شما پوشیده نیست، آیا منکر آن می‌شوید که علمای یهود و نصاری (خداوند لعنت‌شان کند) هرگز تابع و پیرو محمد (ص) نشدند، زیرا که ایشان (ص) در کتاب‌هایشان با اسم و صفت ذکر شده بود که از فاران خارج می‌شود، و با این امر آنان را محاجه نمی‌کنید؟! پس به کتاب‌هایتان بازگردید و خود را مورد حساب قرار دهید.

لقد بشركم بي جدي رسول الله (ص) وذكرني في وصيته باسمي وصفتي ، ووصلت لكم هذه الوصية بسند صحيح وذكرها علماء الشيعة في كتبهم ، وبما وصى رسول الله (ص) وهو على فراش الموت ، أو ليس بأهم شيء ! فلقد أوصاكم بابائي الأئمة الاثني عشر (ع) وبأبنائي الاثني عشر (ع) عن أبي عبد الله (ع) عن آباءه عن أمير المؤمنين (ع) قال قال رسول الله (ص) ((في الليلة التي كانت فيها وفاته لعلي (ع) يا أبا الحسن احضر صحيفة ودواة فأملى رسول الله (ص) وصيته حتى انتهى إلى هذا الموضع فقال يا علي انه سيكون بعدي اثنا عشر إماما ومن بعدهم اثنا عشر مهدياً فأنت يا علي أول الأئمة عشر إمام، وساق الحديث إلى أن قال ولسلمها الحسن (ع) إلى ابنه م ح م د المستحفظ من آل محمد (ص) فذلك اثنا عشر إماما ثم يكون من بعده اثنا عشر مهدياً فإذا حضرته الوفاة فليسلمها إلى ابنه أول المهديين له ثلاثة أسامي اسم كاسمي واسم أبي وهو عبد الله و احمد والاسم الثالث المهدي وهو أول المؤمنين)) بحار الأنوار ج 53 ص 145 و النبية للطوسي ص 150 عن الصادق (ع) انه قال ((إن منا بعد القائم اثنا عشر مهدياً من ولد الحسين (ع) بحار الأنوار ج 53 ص 148 البرهان ج 3 ص 310 النبية للطوسي ص 385.

همانا جدّم رسول الله (ص) بشارت مرا به شما داد، و مرا با نام و صفت در وصیت خویش ذکر کرد، و وصیت با اسناد صحیح که علمای شیعه در کتب‌شان، و آنچه که رسول الله (ص) در بستر وفات به آن سفارش و وصیت فرمودند را ذکر کرده‌اند، آیا این مهم‌ترین چیز نیست؟! همانا به پدراممّه دوازده‌گانه و به من و مهدیین از فرزندانم وصیت و سفارش کرده‌اند، و فرمودند:

از ابی عبدالله از پدراننش از امیر مؤمنان (ع) از رسول خدا (ص)، در همان شبی که رحلت ایشان (ص) واقع شد به علی (ع) فرمودند: (ای ابا الحسن کاغذ و دواتی بیاور. حضرت رسول اکرم a وصیت خود را املاء فرمود و علی می‌نوشت تا بدین جا رسید و فرمود: یا علی! بعد از من دوازده امام می‌باشند و بعد از ایشان دوازده مهدی. پس تو یا علی اولین دوازده امام می‌باشی. و حدیث به درازا کشید تا این که فرمود: و چون وفات حسن عسگری برسد آن (خلافت) را به فرزندش (م ح م د) که مستحفظ شریعت و از جمله آل محمد است تسلیم کند، و ایشان دوازده امام‌اند. سپس بعد از ایشان دوازده مهدی خواهند بود. پس وقتی که قائم u را اجل دریافت، آن‌گاه امر (خلافت) را به فرزندش که اولین مهدیین است بسپارد، که برای او سه نام است، یک نامش مانند نام من، و نام دیگرش نام پدر من است و آن‌ها عبدالله و احمداند، و نام سوّم او مهدی است و او اولین مؤمنان است).

از ابی عبدالله (ع) فرمودند: (همانا بعد از قائم ع دوازده مهدی از فرزندان حسین ع می‌باشند).

في البحار) قلت للصادق جعفر بن محمد (ع) يا بن رسول الله سمعت من أبيك (ع) انه قال يكون من بعد القائم اثنا عشر إماما ، فقال إنما قال اثنا عشر مهديا ولم يقل اثنا عشر إماما ولكنهم قوم من شيعتنا يدعون الناس إلى موالاتنا ومعرفة حقنا (بحار الأنوار ج 53 ص 145 كمال الدين ج 2 ص 358

در بحار الأنوار: ..... به امام صادق (ع) عرض کردم: (ای فرزند رسول الله من از پدرتان شنیدم که فرمودند: بعد از قائم دوازده امام می‌باشند! حضرت فرمودند: پدرم فرمودند: دوازده مهدی و نفرمودند دوازده امام، ولیکن آنان قومی از شیعیان ما هستند که مردم را به شناخت حق و محبت ما دعوت می‌کنند).

عن أمير المؤمنين (ع) في خبر طويل : ((... فقال (ع) ألا وان أولهم من البصرة وأخبرهم من الأبدال ...)) بشارة الإسلام ص 148 .

امیر المؤمنین (ع) در خبری طولانی فرمودند: (همانا اول آنان از بصره و آخر آنان از ابدال می‌باشد).

عن الصادق (ع) في خبر طويل سمى به أصحاب القائم (ع): ((... ومن البصرة ..... احمد ...)) بشارة الإسلام ص 181 .

امام صادق (ع) در خبری طولانی در ذکر نام‌های اصحاب قائم (ع) فرمودند: (... و از بصره... احمد...).

عن الإمام الباقر (ع) انه قال : (للقيام اسمان اسم يخفى واسم يعلن فأما الذي يخفى فأحمد وأما الذي يعلن فمحمد) . كمال الدين ج 2 ص 653 ب 57

امام باقر (ع) فرمودند: (برای قائم دو نام است؛ نامی آشکار و نامی پنهان، نام آشکار محمد و نام پنهان احمد می‌باشد).

وعن الباقر (ع) (مشرف الحاجيين غير العينين بوجهه أثر) إلزام الناصب ج 1 ص 417

امام باقر (ع) در ذکر صفات مهدی اول می‌فرماید: (... داری ابروان پیوسته، چشمانش در چهره‌اش فرو رفته و در صورتش اثری است).

أخبركم أهل البيت (ع) باسمي ومسكني وصفتي فهل خفيت عليكم ، ولكن (يا قوم أرأيتم إن كنث على بيتي من ربي وآتاني رحمه من عنده فعصيت عليكم أنلزمكوها وأنتم لها كارهون) (هود: 28)

اهل بیت شما را از نام، محل سکونت و صفتم با خبر ساختند؛ آیا بر شما پوشیده و پنهانم؟ ولیکن: (گفت ای قوم من، به من بگوئید اگر از طرف پروردگارم حجتی روشن داشته باشم و مرا از نزد خود رحمتی بخشیده باشد که بر شما پوشیده است آیا ما [باید] شما را در حالی که بدان آگاه دارید به آن وادار کنیم).

ولقد دفع أسلافكم آبائي عن حقهم وقالوا في أمير المؤمنين علي (ع) انه حريص على الملك لأنه طالب بحقه وسخروا منه حتى ملئوا كبده قيحاً وقال لهم مال علي وملك لا يتي، وأقول لكم مالي وملك لا يتي ولكني مأمور وسأصبر كما صبر (ع) حتى يأذن الرحمن في أمري .

همانا گذشتگان شما، پدرانم را از حق خویش راندند و در حق امیر المؤمنین (ع) گفتند: او به حکومت و ملک چشم دوخته است؛ زیرا از حق خویش دفاع کرد و او را به مسخره گرفتند و خون به جگرش کردند، و به آنان فرمود: علی را به حکومت‌رانی بی‌دوام چه نسبتی است؟ و من نیز به شما می‌گویم: مرا به حکومت‌رانی بی‌دوام چه نسبتی است؟ اما من مأمورم و صبر پیشه می‌کنم همان‌طور که ایشان ع صبر کردند تا این‌که خداوند رحمان اذن به امرم دهد.

لقد بالغ آبائي الصالحين (ع) في الأخبار عن أبي الإمام محمد بن الحسن المهدي (ع) وعني ولم ينسوني من دعائم بفضل من الله علي ، قال الإمام الرضا (ع) في دعاء اللهم ادفع عن وليك ... (اللهم أعطه في نفسه وأهله وولديه وذريته ...) مفاتيح الجنان ص 618 .

پدران نیکوکارم در ذکر پدرم امام محمد بن الحسن (ع) و من کوتاهی نکردند و به فضل و منت الهی بر من، مرا در دعای خویش فراموش نکردند. امام رضا (ع) می‌فرماید: (خدایا دفع کن بلا را از ولی و خلیفه‌ی خودت.... خدایا، مایه‌ی چشم روشنی و خوشحالی امام زمان را در او و خانواده و فرزندش و ذریه و تمام پیروانش فراهم فرما).

فَأَن تَنْكُرُونِي فَأَنَا ابْنُ الْحَسَنِ سَبَطَ النَّبِيُّ الْمُرْتَضَى الْوَيْلَ لِمَنْ نَآوَانِي وَاللَّعْنَةُ عَلَى مَنْ عَادَانِي ، أَنصَارِي خَيْرُ أَنْصَارٍ تَفْتَخِرُ الْأَرْضُ بِسَيْرِهِمْ عَلَيْهَا وَتَحْفَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَأَوَّلُ فَوْجٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، هُمُ وَاللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَقْسَمُ بِـ يَسِّ وَطِهِ وَ الْحِكْمَاتِ وَبِ كَهَيْعِصِ وَ حَمْعَسَقِ وَبِ الْقَسَمِ الْعَظِيمِ - آلم - أَنَّهُمُ الْفِرْقَةُ النَّاجِيَةُ وَهُمْ أُمَّةُ مُحَمَّدٍ (ص) حَقًّا وَصِدْقًا ، الْأُمُورُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، لِأَنَّهُمْ يَقْرُونَ بِحَاكِمِيَةِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ دُونَ مَنْ سِوَاهُمْ ، لَا تَجْرِفُهُمُ الْفِتْنُ لِأَنَّهُمْ مَحْصُوا وَغَرِبَلُوا حَتَّى خَرَجَتْ الْمَدْرَةُ مِنْ حَبِّ الْحَصِيدِ ، هُمُ رَهْبَانٌ فِي اللَّيْلِ اسْوَدَ فِي النَّهَارِ مُجَاهِدُونَ شَجْعَانٌ لَا تَأْخُذُهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لِأَنَّهُمْ ، يَرُونَ أَكْلَ خَبْزِ الشَّعِيرِ وَالنَّوْمَ عَلَى الْمَزَابِلِ كَثِيرًا مَعَ سَلَامَةِ الدِّينِ وَيَرُونَ الْمَوْتَ فِي حَبِّ آلِ مُحَمَّدٍ (ع) أَحْلَى مِنَ الشَّهْدِ فَطُوبَى لَهُمْ وَحَسَنٌ مَا بَ .

اگر مرا نمی‌شناسید من پسر حسن ابن علی ابن ابی‌طالب، سبط پیامبر اسیر و گروگان شده هستم؛ وای بر کسی که در برابرم بایستد و لعنت بر کسی که با من دشمنی نماید، یارانم بهترین یاورانند؛ زمین از راه رفتن آنها بر خود افتخار می‌کند، و فرشتگان آنها را در بر می‌گیرند، و اولین دسته‌ای خواهند بود که روز قیامت وارد بهشت می‌شوند، به خدای بزرگ مرتبه سوگند و قسم به یس و طه و محکمات و کهیص و حمعسق و آن سوگند بزرگ - الم - به درستی آنان همان فرقه‌ی رستگار و امت محمد به حق و راستی هستند؛ امر کنندگان به معروف و نهی کنندگان از منکر می‌باشند، زیرا که به حاکمیت خدا بر روی زمینش بر خلاف دیگران اقرار می‌کنند. فتنه‌ها در آنان اثری ندارد زیرا غربال گشته‌اند همان‌گونه که دانه از کشت‌زار جدا می‌شود، آنان راهبان در تاریکی شب و شیرهای در روشنایی روز هستند. کارزار کنندگان دلاور در راه خدا که در راهش ملامت هیچ ملامت‌گری در آنان اثر ندارد، خوردن نان جو و خوابیدن در مکان‌های حقیر را به همراه سلامتی و مصونیت دین خویش ترجیح می‌دهند، مرگ در راه ولایت به اهل بیت را شیرین‌تر از عسل می‌بینند، پس خوشا به حال‌شان و چه خوش سرانجامی دارند.

أَمَّا بَعْدُ فَيَا شِيعَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ع) بِحَسَبِ مَا تَدْعُونَ لَقَدْ قَامَتِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ التَّامَةُ مِنَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِي وَبِأَنَّ الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ فَمَنْ سَارَ مَعِيَ نَجَا وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنِّي هَلَكَ وَهَوَى ، وَهَذَا هُوَ الْإِنذَارُ الْأَخِيرُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ وَمَنِ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ (ع) وَمَا بَعْدَهُ إِلَّا آيَةُ الْعَذَابِ وَالْحُزْنِيِّ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ، وَفِي الْآخِرَةِ جَهَنَّمَ يَصْلُونَهَا وَيُبْسُ الْمَهَادِ لِمَنْ لَمْ يَلْتَمِصْ هَذِهِ الدَّعْوَةَ .

اما بعد... شما ای شیعیان امیر المؤمنین علی بن ابی‌طالب بر اساس ادعای تشیعی که می‌کنید، همانا حجت رسا و کامل از سوی خداوند و به واسطه‌ی من بر شما اقامه شد، و این‌که من راه مستقیم به سوی بهشت‌های پر نعمت هستم، پس هر کس با من همراه شود نجات یافت، و هر کس با من مخالفت کند هلاک می‌گردد؛ و این آخرین هشدار از خدا و از امام مهدی (ع) می‌باشد، و بعد از آن چیزی جز آیت عذاب و خفت و خواری در دنیا نخواهد بود، و کسی که به این دعوت ملحق نشود در آخرت به جهنمی در می‌آید و چه بد منزل‌گاهی است.

اللهم أنت قلت (أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهًا مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ)
(البقره: 62) ، وأنا المضطر وابن السبيل واليتيم والمسكين فاجبني بفضلك ورحمتك وعطائك الابتداء يا مجيب دعوة
المضطرين ربي استنصرك على عدوك وعدوي فانصرني انه لا قوة الا بك أنت سبحانك .

خداوندا فرمودی: (یا [کیست] آن کس که درمانده را چون وی را بخواند اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌گرداند و شما را جانشینان این زمین قرار می‌دهد آیا معبودی با خداست چه کم پند می‌پذیرید).

و من آن درمانده و در راه مانده و یتیم و مستمند هستم، پس با فضل و رحمت و بخشش ابتدائی خویش مرا اجابت کن! ای اجابت کنندهی دعای درماندگان. خداوندا طلب یاری و پیروزی بر دشمنانت و دشمنان خود می‌کنم پس یاری و پیروزم گردان! که قدرتی بدون کمک و یاری تو نیست ای خداوند منزه.

وأعلن بأسم الإمام محمد بن الحسن المهدي (ع) أن كل من لم يلتحق بهذه الدعوة ويعلن البيعة لوصي الإمام المهدي
(ع) بعد 13 رجب 1425 هـ ق فهو :

با نام امام محمد بن الحسن المهدي (ع) اعلام می‌دارم که، هر کس به این دعوت ملحق نشود و با وصی امام مهدی
(ع) بعد از ۱۳ رجب ۱۴۲۵ هـ.ق (آذر ماه / ۱۳۸۳ هـ.ش) اعلان بیعت نکند، او:

1- خارج من ولاية علي بن أبي طالب (ع) وهو هذا إلى جهنم وبئس المورد وكل أعماله العبادية باطلة جملة
وتفصيلا فلا حج ولا صلاة ولا صوم ولا زكاة بلا ولاية .

۱- از ولایت امیر المؤمنین علی بن ابی‌طالب (ع) خارج گشته و با آن حال، [جهنم] چه ورودگاه بدی برای واردان خواهد بود، و تمام اعمال عبادی‌اش باطل است، پس نماز، روزه، حج و زکات بدون ولایت قابل قبول نیست.

2- أن رسول الله محمد بن عبد الله (ص) بريء من كل من ينتسب إليه ولم يدخل في هذه الدعوة ويعلن البيعة (تَبَثَّ
يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ * مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ * سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ * وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ * فِي جِيدِهَا
حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ) .

۲- رسول الله محمد بن عبدالله از تمام کسانی که خود را به ایشان (سادات) نسبت می‌دهند، اما به این دعوت
ملحق نمی‌شوند، براءت می‌جویند. (بریده باد دو دست ابولهب، و مرگ بر او باد. * دارایی او و آنچه اندوخت،
سودش نکرد. * بزودی در آتشی پُرزبانه درآید. * و زنش، آن همه‌کش [آتش فروز]، * بر گردنش طنابی از
لیف خرماست.)

والحمد لله وحده (وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ) (الزلزال: 82)

(و چون قول [عذاب] بر ایشان واجب گردد، جنبنده‌ای را از زمین برای آنان بیرون می‌آوریم که با ایشان سخن گوید، که مردم [چنان‌که باید] به نشانه‌های ما یقین نداشتند).

وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

إلى الناس كافة

احمد الحسن

13 / 6 / 1425 هـ . ق .

***

<http://vb.almahdyoon.org/showthread.php?t=259>